

Pripensante la kialon, ni vidas ke Esperanto ne donas senperan utilon al la sciencula leganto. Li devas sufiĉe scipovi legi kelkajn naciajn lingvojn, kaj scipovante tion, li ne havas sufiĉan instigon ankaŭ lerni Esperanton.

Por la sciencula verkisto Esperanto estus tre utila, sed ĉiu verkisto volas atingi legantojn. Se la legontoj ne volas lerni Esperanton, kion la verkisto faru?

Per Esperanto ni devas doni kiel eble plej multe, kion la aliaj lingvoj ne povas doni! En mia antaŭa artikolo mi menciis la eblon, kalkuli la nombron de la necesaj nocioj; en ĉi tiu artikolo mi aldonas la eblon plifaciligi la vojon al la hebrea sintakso kaj nociaro. Sammaniere oni povas malfermi la vojon al la hindaj, hinaj kaj islamaj libroj. Kaj ĉu ne la vojo al la grekaj kaj latinaj libroj ankaŭ estas malfacila por multaj homoj? Neniu „basic English“ aŭ alia nacilingva produktajo povas anstataŭi la aspojn. Oni plenplene devas akcepti la ideon de artefarita lingvo por malfermi tiun vojon.

La propaganda valoro de la aspoj estas, ke ili donas senperan utilon al la legantoj; la prudenta legonto do ne bezonas atendi kion aliuloj faros. Tial estas verŝajne ke multaj lernos la aspojn, speciale se oni komencas aspigante la „sanktajn librojn“.

Ĉu la aspoj ne estos konkurencantoj de Esperanto? Ne. La hebrea aspo nepre ne bezonas pli ol cent tute novajn radikojn, tial oni preskaŭe scipovas Esperanton se oni nur lernis tian aspon. Tial ankaŭ ĉiu lernos antaŭe Esperanton, ĉar tio estos la pli facila vojo al la aspoj.

9. Peto pri helpo kaj regularo.

Bedaŭrinde mi ne estas sperta hebrea, kaj neniam estos. Spite tion, mi komencis la faradon de la aspo, por ke mi pli bone povu montri la utilon de la aspoj. Sed mi ne kapblas bone finpretigi ĝin. Mi bezonas helpon de hebrea. Kiu hebrea volas preni la taskon for de mi? Mi estas preta doni al li ĉiujn miajn notojn.

Mi jam kelkfoje diris ke oni faru multajn aspojn. Tiuj aspoj havas la plej grandan valoron, se ili ne nur similas kiel eble plej multe al Esperanto, sed ankaŭ unu al la alia. Ekz. araba aspo povas havi preskaŭ la saman gramatikon kiel hebrea aspo. Septuaginta aspo devas havi la saman vortaron kiel hebrea aspo. Novtestamenta aspo devas havi parte la saman vortaron kiel la septuaginta, parte kiel la nekristane greka.

Do ne estas dezirinde, ke oni faru du aspojn samtempe. Ni do bezonas regularon pri la ĝusta intersekvo. I.S.A.E. faru tiun regularon. Tia regularo ankaŭ devas enhavi rimedojn por la stabileco de la aspoj.

Dum oficiala regularo ankoraŭ ne ekzistas, mi estas preta helpi por trovi la ĝustan intersekvon. Ĉiu faronto aspojn, kaj ĉiu hebrea, preta por finpretigi la hebrean aspon, do skribu al mia adreso: Hoogstraat 105, Wageningen, Nederlando.

INTERNACIA DEPONEJO DE MIKROSKOPAJ PREPARAĴOJ CITOLOGIAJ.

En 1939 la „Unio Internacia por Sciencoj Biologiaj“ petis profesoron P. MARTENS, Direktoro de la Instituto J. B. CARNOY en Leuven, Belgio, repreni la projekton pri internacia deponejo de mikroskopaj preparaĵoj citologiaj (t.e. pri ĉel-esploro), botanikaj kaj zoologiaj. Antaŭe la Unio estis konfidinta tiun projekton al profesoro V. GREGOIRE, nun forpasinta, kies sanostato bedaŭrinde ne plu permesis al li entrepreni ĝian praktikan realigon. Plue la internaciaj cirkonstancoj kaj la militstato instigis la Union prokrasti ĝis nun la informadon pri la kreo de la menciita Deponejo.

Estas celate kunigi en la citologia laboratorio de Instituto Carnoy, kiu estas relative facile atingebla centro, preparaĵojn, el kiel eble plej multaj esplor-centroj devenajn, precipe tiajn kiaj rilatas al publikigitaj laborinformoj. Ĉiu esploranto, interesita pri iu difinita problemo, tiele povos studi surloke, kaj kompare kun la sia, la originalan mikroskopan materialon samteman de aliaj esplorintoj. Estas apenaŭ necese substreki la konsiderindan gravecon, kiun povos akiri tia deponejo, favoronta la akordiĝon de esplorantoj pri studtemoj komplikaj, kaj limigonta la vanajn polemikojn ankoraŭ tro ofte ŝutatajn en la sciencan literaturon.

Sed la dezirata celo povos esti atingata nur helpe de la komprenemo kaj kunlaboremo de kiel eble plej multaj specialistoj pri citologio; ilin do petas la iniciatintoj de U.I.S.B. de nun sendi por depono kelkajn preparaĵojn kiuj baze servis al iliaj esplor-publikaĵoj, kaj fari tiajn sendojn ankaŭ estonte. Estas petate marki laŭeble kaj iamaniere la lokojn, kiujn la aŭtoroj konsideras kiel ĉefe demonstraj por sia tezo, aŭ kiuj estis utiligitaj por eventuala bildigo; aldone de specimena ekzemplero de la koncerna publikaĵo estas tre dezirinda. La alsenditaj preparaĵoj restas propraĵo de la sendintoj, kiuj kiutempe ajn povos retropostuli ilin.

Ĉiuj specialistoj pri biologio, konataj pro siaj publikaĵoj, aŭ rajtigitaj per akceptinda rekomendo, povos laŭkonvene studigardi la preparaĵojn, troviĝantajn en la deponejo kiu al ili disponigos la tiucelan studrigardejon kaj la necesan instrumentaron, optikan kaj kroman. Se la deponinto ne donis skriban rajtigon, la preparaĵoj ne povos esti pruntedonataj ekster la nomitan instituton.

La ĝenerala sekretario de U.I.S.B.:
Prof. P. VAYSSIERE (Paris).

La administranto de la deponejo:
Prof. P. MARTENS. (Leuven, Belgio).

Aldona noto: La ĉi-supra artikolo estas tradukita el la pariza monata gazeto *La Nature* (julio 1948). — Por efike kaj unuforme demonstri al sciencistoj kaj universitatoj la utilon de Esperanto, estas dezirinde sendi nacilingvajn tradukojn, kun peto por publikigo, al ĉiaj sciencaj kaj aliaj periodaĵoj, nepre aldoninte:

Tradukita el „*Scienca Revuo en Esperanto*“, Purmerend (Nederlando). — Senpaga specimeno estos laŭpete sendata al sciencistoj, doktoroj, profesoroj kaj inĝenieroj.

Pro la graveco kaj propagandivo de ĉi tiu informo, ĉiuj E-periodaĵoj bonvolu represii!

A. LIENHARDT (Mulhouse, Francl.).